

ПРОТОКОЛ

№ 64

гр. Пловдив, 07.02.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Магдалина Ст. Иванова

Членове: Михаела Хр. Буюклиева
Велина Ем. Антонова

при участието на секретаря Нели Т. Кирилова
и прокурора Божидарка Т. Попова

Сложи за разглеждане докладваното от Михаела Хр. Буюклиева Въззивно наказателно дело от общ характер № 20235000600011 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 09:32 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ - ПОДСЪДИМИЯТ С. Т. С. се явява лично и с адв. Т. Б., служебен защитник.

ЧАСТНИТЕ ОБВИНИТЕЛИ и ГРАЖДАНСКИ ИЩЦИ:

Г. С. С. се явява лично и с повереника й адв. Д. З., с пълномощно по делото.

М. С. С. се явява лично и с адв. Ч. Х., назначен за негов особен представител.

ЯВЯВА се законният представител на частните обвинители и граждански ищци, тяхна майка С. А. С.

В залата присъства и преводачът от български език на турски език и обратно М. В. А..

ЗА АПЕЛАТИВНА ПРОКУРАТУРА - Пловдив се явява прокурор БОЖИДАРКА ПОПОВА.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

Адв. З.: Да се даде ход на делото.

Адв. Х.: Да се даде ход на делото.

Адв. Б.: Да се даде ход на делото.

Подсъдимият С. С.: Да се гледа делото.

Съдът, след съвещание намира, че следва да се даде ход на делото. С оглед обстоятелството, че частните обвинители и граждански ищци и тяхната майка не владеят добре български език, следва да им се назначи за преводач от български на турски език и обратно, присъстващият тук М. В. А..

С оглед на изложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

НАЗНАЧАВА за преводач от български на турски език и обратно на частните обвинители и граждански ищци и на техния законен представител М. В. А., със снета по делото самоличност, предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 ал. 2 НК, да извърши верен превод.

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА се делото от съдията-докладчик с прочитане на жалбата и допълнението към нея, както и постъпилите становища на подсъдимия.

Прилага по делото постъпилия отговор от адв. З. по повод жалбата.

НА СТРАНИТЕ се РАЗЯСНИХА правата по чл. 274 и чл. 275 НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам отводи към състава на съда. Нямам искания за доказателства.

Адв. З.: Нямам отводи към състава на съда и искания за доказателства.

Ч. обвинител и гр. ищец Г. С.: Не възразявам към състава на съда. Нямаме доказателствени искания.

Адв. Х.: Нямам отводи, нямам доказателствени искания.

Ч. обвинител и гр. ищец М. С.: Не възразявам към състава на съда. Нямаме доказателствени искания.

Адв. Б.: Нямам отводи към съдебния състав. Нямам искания

по хода на следствието. Нямам допълнителни доказателствени искания. Запознат съм с правата по чл. 274 и чл. 275 НПК.

Подсъдимият С. С.: Нямам възражения към състава на съда, секретаря, прокурора.

Поддържам доказателствените искания в жалбата – да се разпитат свидетелите С., Г. и М., защото тези показания, които бяха в окръжния съд, аз ги приемам като лъжесвидетелстване срещу мен. Искам да отговорят на съда на коя дата и кой ден съм го извършил това нещо.

Искам ДНК експертиза за първото бебе. Поддържам и за камерите от училище „Н.Г.“ за 2020 г. и 2021 г., защото тя тогава не посещаваше училище.

ПРОКУРОРЪТ: Считам исканията за неоснователни. Така, както е изложено твърдението във въззивната жалба на подсъдимия, по отношение на неговата съпруга С. С., той твърди, че първо тя била казала, че нищо не знае, след това била чула, пък най-накрая била видяла и за него това било лъжесвидетелстване. Окръжният съд е направил всичко необходимо, на два пъти е разпитал свидетелката, чел е абсолютно всички показания на ДП и фактът, че не се посочват дни, часове и т.н. е обвързан с обстоятелството, че става въпрос за един продължителен период от време. Нито един от свидетелите, уважаеми апелативни съдии, ако Ви прави впечатление, не говори за дати. Те трудно разбират и годините, даже в показанията на Г. беше *„Аз не мога да кажа коя година е“*, при разпита й първия път, когато са разпитани заедно с брат й. Това, което иска подсъдимият, няма как да стане.

По отношение ДНК експертизата, първоинстанционният съд се е произнесъл. Какво общо има чие е детето, за да се прави ДНК експертиза, с предмета на настоящото дело?! Абсолютно неоснователно е това искане. Там имаше и искане по отношение кръвта, която била човешка, но не се казвало на кого е. Имаше го написано в една от неговите жалби. И това е неоснователно. Материалът е толкова малко, че не може да се установи и за това имаме защитата на заключението на вещото лице пред първоинстанционния съд.

Относно въпросните камери, става въпрос за много години назад, така че няма как да се пазят записи, ако въобще има такива, ако въобще се пазят, за един период, за който иска той, тогава, когато Г. не е ходила на

училище. А ако обърнете внимание на показанията на класния ѝ ръководител, който е бил в 5-ти клас, и класната ръководителка, когато тя е родила първия път и се е върнала в училище, тя не говори, че в училище е било. Тя говори, че подсъдимият я е чакал извън училището, защото така била разбрала в разговор по телефона с него, че видите ли той се страхувал, заради което искал тя да кара само 3 часа и той да я чака навън. Тъй че за училище никой не говори. Затова считам искането за неоснователно.

Адв. З.: Поддържам становището на представителя на Апелативна прокуратура Пловдив. То беше доста обстоятелствено. Считам, че исканията са неоснователни, поради което Ви моля да ги оставите без уважение.

Адв. Х.: Аз също считам, че исканията са неоснователни. Относно ДНК експертизата окръжният съд изложи подробни мотиви, че редът по извършване на произхода на детето е особен, в ГПК е уреден, много подробно определение чете съдията в тази връзка. Няма нужда отново да го възпроизвеждам, за да се мотивирам, че не е основателно и да не се уважава това искане.

Адв. Б.: Предоставям на съда.

Съдът, след съвещание намира, че доказателствените искания на подсъдимия С. са неоснователни и като такива следва да бъдат оставени без уважение.

Относно искането за изискване на записи от камерите от училище „Н.Г.“, с оглед периода 2020 г. - 2021 г., става дума за период назад във времето, едва ли биха се пазили записите от този период, липсва конкретизация за кои записи точно става дума.

Не следва да се допускат до допълнителен или повторен разпит частните обвинители и гражданските ищци и тяхната майка, свид. С. С., тъй като не се сочи за какви обстоятелства се иска техният преразпит.

Искането за изискване на документи от т.нар. Съдебна медицина или Държавна болница за преглед на свид. Г. С. се отнася за период, който излиза извън инкриминирания.

Не следва да се уважава искането за назначаване на ДНК експертиза на веществени доказателства, тъй като са налице такива по делото.

Относно ДНК експертиза на първото дете на частната обвинителка Г. С., родено през 2020 г., с оглед периода на зачеване, този период излиза извън предмета на обвинението, повдигнато на подсъдимия С..

С оглед изложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ исканията на подсъдимия С. за събиране на гласни, писмени доказателства и назначаване на експертизи - за допускане до разпит на свидетелите Г. С., М. С. и С. С., за изискване на информация от училище „Н.Г.“ за видеозаписи от камери, за изискване на информация за медицински прегледи на частната обвинителка Г. С. и за назначаване на ДНК експертизи.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам други искания.

Адв. З.: Също.

Адв. Х.: Нямам други искания.

Адв. Б.: Също нямам други доказателствени искания.

С оглед изявленията на страните, съдът намира, че делото е изяснено от фактическа страна и следва да се даде ход на съдебните прения.

С оглед на изложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми апелативни съдии, във въззивната жалба защитникът на подсъдимия твърди за наличието на формален подход, с оглед на факта, че били ценени доказателства, които доказвали вината на подсъдимия, и не бил направен анализ на всички доказателства. Това в никакъв случай не отговаря на извършения анализ на доказателствените средства от Окръжен съд - Пловдив, който е намерил отражение в изготвените мотиви. Съдът е преценил гласните доказателства, показанията на свидетелите, пострадалите Г. С., М. С., както и на майка им С. С., съпоставяйки ги с другите гласни доказателства, както и с приложените писмени такива.

Очертавам показанията на тази група свидетели, като преки участници и очевидци на стореното от подсъдимия. Не можем да не отчетем

трудността при анализа на тези гласни доказателства, отчитайки факта на невладеене на български език, или слабото му владение, по отношение на С. С., а невладеенето по отношение на Г. и М., както и невладеенето на традиционния турски език, тъй като циганският език не е тъждествен на турския. Вярно е, че свидетелите са заявили различни факти, по различен начин, но тези, които са от значение за настоящите деяния, са били заявени абсолютно недвусмислено. Това е например твърдението на Г., че лятото на 2019 г., за първи път подсъдимият С. в горичката около К., е осъществил насилствено с нея полов акт. Защитата възразява, тъй като там имало хора, но тук става въпрос не за самия магазин, а за горичката в близост до него. На два пъти пред съдебния състав това обстоятелство е било заявено в разпита на пострадалата, както от 03.02.2022 г., така и от 14.09.2022 г. Защитата акцентира на показанията на тази свидетелка, депозирани на досъдебното производство, касателно обстоятелството, че след като влязла в 7-мия месец, С. повече не я бил докосвал, като се твърди на тази основа, че доказателства за извършени деяния през м. май, юни и юли 2020 г. нямало. Това не е така и съдът го е обсъдил на л. 15 и сл. от мотивите си. В съдебно заседание при разпита Г. е казала, че сексуалното посегателство на С. е продължило до раждането на първото ѝ дете, т.е. когато е влязла в 9-тия месец, и отново е започнало незабавно след това, поради което е получила инфекция. За този факт имаме и писмено доказателство – преглед от лекар гинеколог, който е и разпитан по делото. Тези показания на Г. са потвърдени и от показанията на двама свидетели – В.Д. и Ф.С., като свид. Д. е заявил промяна в поведението на подсъдимия, която оприличил като държание подобно на това, което се случвало с по-голямото дете - К., за което С. е бил осъден. Той лично е разговарял, говоря за свид. Д., с Г. и с майка ѝ, както и с подсъдимия. Описва, състоянието на пострадалата Г. като стресирана и уплашена и твърди, че майка ѝ очевидно знаела за случвалото се, но му била заявила, че се страхува да отиде в полицията. Подсъдимият пък отрекъл въобще това, което твърди Г., да е истина и я е нарекъл лъжкиня. В показанията на Ф.С. се твърди, че лично Г. ѝ е разказвала за това, че многократно била насилвана от припозналия е баща, а това е било сторено, след като от майката С. била разбрала, че Г. вече не била мома. Тази свидетелка е потвърдила, че Г. ѝ е казала, че първото насилствено съвкупление било извършено на някакво друго място, т.е. не в обичайното място, в дома, доколкото това може да се

нарече дом, където са живели С.И, и където впоследствие подсъдимият е осъществявал многобройни полови сношения с пострадалата Г..

Спекулира се от защитата с факта на водене от страна на подсъдимия на Г. в Съдебна медицина и издаденото съдебномедицинско удостоверение от 25.03.2019 г. за това, че тя е девствена. Защитата счита, че ако подсъдимият е осъществявал със свидетелката насилствени сношения, той не би завел доведената си дъщеря на лекар, защото сам би се разобличил в извършване на престъплението. Съдът е отговорил на това възражение, а и издаденото съдебномедицинско удостоверение от м. март 2019 г., а самата свидетелка, пък и свидетелка С. са посочили лятото на 2019 г., като извършен първи насилствен полов акт от подсъдимия С. по отношение на пострадалата Г. С.. Не че този период е инкриминиран с обвинителния акт, но е от значение за оценка истинността на показанията на свидетелите.

След лятото на 2019 г. подсъдимият ежедневно, използвайки сила и заплаха, се е съвкуплявал с Г. С., опирайки нож в гърлото ѝ, заплашвайки я, биейки както нея, така и майка ѝ и брат ѝ, забранявайки на Г. и на майката да излизат от къщата, т.е. от стаята, в която са живели. Защитата акцентира, че няма как С. С. да не е чувала какво се случва в тази стая, тъй като твърдяла, че не е знаела за това, че С. насилва Г.. На л. 18 от мотивите си съдът дава отговор и по отношение на това възражение. С. е знаела какво се случва, но от страх, защото и тя е била многократно бита, ограничавана да се среща с други хора, не е съобщила на никого, нито на хората от Отдел „Закрила на детето“, които са идвали по повод раждането на първото дете на Г., нито на полицията. Нейните показания, че е научила едва при задържането на С. какво се било случило, противоречат на показанията на свид. С. и на свид. В.Д., както и на свид. С.М. и свид. С.А.. Последните двама свидетели описват знанието на С. за случващото се в продължителен период от време. На досъдебното производство междувременно С. С. е казала, че е чувала тежкото дишане от съседното легло и заплахите на С. към Г. да не крещи. Подсъдимият в своята жалба е написал „Каква е тази майка, която дава дъщеря си за жена на 40-годишен мъж, а това е майка, която гледа себе си, а не децата, защото свид. А., разпитан в последното съдебно заседание, с когото към онова време е живяла Г., и от когото има второ дете, категорично е заявил, че тя ходи при тях тогава, когато закъса с парите, и през 2 - 3 дни той дава между 5 и 10 лева, за да може да преживява, а не за да се види с

дъщеря си. Свид. С. С. заявява истината и правилно първоинстанционният съд е посочил, че това е, за да бъде приета за добра майка, вкл. по отношение, говоря за заявяване на истината, на даденото от нея съгласие за премахване на спиралата на дъщеря ѝ, която към онзи момент е била 14-годишна, след като е заживяла с А.. Пред съда С. С. е отрекла да има нещо общо с премахването на спиралата, но на практика това не може да се случи без нейно съгласие, а и А. е категоричен, че тримата заедно дори решили този въпрос, за да може Г. да забременее и съответно да му роди дете, а след това заедно отишли, за да може да се премахне това средство, което е възпирало нейното забременяване, като А. е заплатил сумата за тази услуга от 100 лв.

Относно отношенията между Г. и В. Д.: Във въззивната жалба се твърди едва ли не, че всъщност всичко случило се с Г., преди раждането на първото ѝ дете, е свързано със свид. В. Д.. Показанията на този свидетел, обаче, са били подложени на задълбочен анализ. Той е знаел и той го заявява, че бащата С. насилва Г., защото е уведомил за това Ф.С.. От нея пък е разбрал, че тя вече знае за това обстоятелство, знае и въобще какво се случва в дома на С.. И той, и пострадалата са посочили, че осъщественият между тях полов акт в подлеза на „Х.Г.“, посред обед, е бил абсолютно добровolen и по това време вече Г. е била бременна. Когато този интимен контакт е станал известен на подсъдимия, свид. В. Д. е поискал да се ожени за Г., но подсъдимият С. е възразил. Тук моля да се имат предвид показанията на Г., че именно С. ѝ е казал да посочи В., мисля, че това е прякорът на В., който се използва от всички свидетели, като баща на детето, но под заплахата, че ще я утрепе.

Относно последната инкриминирана дата с обвинителния акт 24.02.2021 г., защитата прави възражение, че майката С. С. била заявила, че е чула, че С. е изнасилил Г. и в 2 ч. на сутринта. Само че самата Г. твърди това да се е случило в 23 ч., като този час се потвърждава и от показанията на брат ѝ М. С.. Като се има предвид цялостното процесуално поведение на С. С., то считам, че законосъобразно съдът е ценил показанията на двамата - брат и сестра, които са дадени абсолютно добросъвестно.

Обвинението по чл. 157 ал. 3 вр. с ал. 1 НК също считам за безспорно доказано. На практика М. слага край на престъпната дейтелност на подсъдимия „*Защото това вече не се търпи*“, казва той. Говоря за

престъпната дейтелност по отношение на сестра му Г.. Налице са показанията на пострадалия С., но най-вече на свид. С.М., който е завел М. до полицията, на Г. и С., които са разбрали какво е станало в стаята между С. и М. незабавно след това, както и на свид. С. и свид. Н., които са работили като полицейски служители с двете деца, незабавно, след като М. е отишъл със свид. М. в полицията.

Съдът е обсъдил и показанията на свид. Т., учител на двете деца, които са били в 5-ти клас, преди първото раждане на Г., и който на практика е уведомил компетентните институции, виждайки в извинителната бележка за отсъствия на Г. основанието „бременна“.

Тук внимание заслужават показанията по отношение на втората група свидетели - на свид. А.Х. и на свид. Г. Д.А, и двете работещи в Отдел „Закрила на детето“, и които са работили със случая на Г.. Важното в случая е това, че комуникацията с Г. - дете в риск, не е била осъществена пълноценно, поради факта, че тя не владее български език. Двете социални работнички мислели, че Г. ги разбира, но това не е така и затова Д.А е заявила, че на проведената среща в отдела майката С. е превеждала на М. и Г., а двете деца на практика са мълчали. Невладееенето на български език е посочено и от инспектор ДПС - свид. П., свид. Й. - социален работник в Центъра за обществена подкрепа С., както и свид. Х.П. - психолог в същия център.

По отношение показанията на свид. Р., която в една от жалбите си подсъдимият беше посочил, аз преди малко се спрях на нейните показания, тя твърди, че е разговаряла по телефона с подсъдимия, представял се е като баща, той по документи е баща на Г., и след раждането на детето, той е пожелал да я взема след третия час, за да не бъде отвлечена, за да не попадне под лошо влияние, за да не се отклони от пътя от училище към вкъщи. Не виждам нищо, което да притеснява подсъдимия по отношение на тези показания. Той твърди, че е бил със С., но това не е така на практика, защото тя говори за един разговор по телефона. Тя не казва „Аз го видях, че я чака долу“. Свид. Р. казва: „Той заяви желание, поради което аз го удовлетворих и след третия час освобождавах Г.“. Другите свидетели, които са разпитвани - съседите, сочат, че на практика С. е бил непрекъснато с Г. и я е взимал той от училище. Т.е. имаме достатъчна група свидетелски показания,

за да поставяме под съмнение показанията на свид. Р..

В множеството си жалби подсъдимият С. възразява срещу показанията на Ф. Д.А, В.Д., В. Д., като твърди, че липсва конкретика за дати, години и за това, че те свидетелствали по този начин, за да защитят В.. Само че, уважаеми апелативни съдии, В. Д. вече е осъден, няма от какво да го защитават, той има присъда по чл. 151 НК, така че не виждам защо свидетелите трябва да затаяват или да не съобщават истината, за да го защитават. Тук пак следва да посочим слабото владееие или въобще невладееенето на български език от свидетелите, както и факта, че точни дати за такъв продължителен период от време – няколко години, те въобще не са посочили.

Второто възражение - относно експертизите, това по отношение въззизвните жалби на подсъдимия, първо защо нямало травматични увреждания при съдебномедицинската експертиза, която е направена на 26.02., в 4.00 ч. сутринта: вещото лице Ц. е обяснил, че е налице остатък от девствена ципа, но предвид находките при прегледа е възможно извършването на полово сношение, без да останат травматични увреждания от това действие в областта на половите органи на Г.. Всъщност, няма пречка да няма травматични увреждания около половите органи на Г., а следва да отчитаме и факта, без да имаме медицински знания, че все пак това е раждало момиче към онзи момент, когато е извършено съдебномедицинското изследване. Тук считам, че по-важно е заключението на това вещо лице относно установените кръвонасядания в дясно рамо, охлузване по десен ляв долен крайник на нивото на подбедрицата, защото вещото лице твърди давност на тези наранявания до трето денонощие, а така, както е казала Г. на прегледа, т.е. при предварителните сведения, отговарят да са били причинени при осъщественото последно насилствено съвкупление между С. и Г..

Втората експертиза относно петната по покривалото на леглото: няма защо да не се доверяваме на вещото лице, че това е човешка кръв на повече от едно лице. За да се извърши тази експертиза, се искат специални знания, които присъстващите в залата нямат, но хората, които са изготвили това изследване, притежават. Тази смес, казва вещото лице, не подлежи на интерпретация и няма идентификационна стойност. Генетичен материал с ДНК е снет само от Г., на С. нямаме, затова и ДНК експертизата е

дала такова заключение, но това в никакъв случай не значи, че имаме съмнение относно авторството на деянието по отношение на подсъдимия. Налице са множество други изобилни доказателства за осъществяваните от него действия.

Няма наличие на следи от сперма във влагалище на Г. С. и това е съвсем обяснимо. В съдебно заседание, при защита на експертизата си, вещото лице е посочило, че в 4 часа на 26.2. са взети тези тампони от нейното влагалище, а сперматозоидите живеят до 24 часа, т.е. много след времето на последното съвкуплението, което е било на 24.2, в 23 часа.

Относно наказанието считам, че правилно е отчетено липсата на смекчаващи вината обстоятелства и наличие на многобройни отегчаващи такива. Да припознаеш дете и да имаш моралното и законово задължение да се грижиш за него, да го отгледаш, да го насилваш е изключително укоримо и това не е единично проява по отношение на С. С.. Същото е станало и с по-голямото дете на С. С. – К.. Извършените престъпления против половата неприкосновеност на три от 4-те му деца е едно от основанията, което считам за изключително укоримо, за да приложи съдът разпоредбата на чл. 24 НК, което намирам за абсолютно законосъобразно.

С оглед на горното, моля да потвърди първоинстанционния съдебен акт.

Адв. З.: Уважаеми апелативни съдии, поддържам изцяло становището на представителя на Апелативна прокуратура, което беше доста обстоятелствено. Ще бъда по-кратък.

Искам да Ви помоля да оставите в сила първоинстанционния акт, както в наказателната част, така и по отношение на уважения граждански иск. Считам, че актът е обоснован и законосъобразен.

Ще фиксирам само няколко момента. На първо място, видно от материалите по делото, Вашият колега от първоинстанционния съд направи всичко възможно, това е огромно търпение, за да извлече цялата необходима информация за решаване на спора, което костваше доста време и доста нерви.

Искам да обърна внимание само на няколко факта, които са дали основание на съда да постанови присъдата. На първо място, осиновяване

от страна на подсъдимия спрямо Г. аз считам, че е станало само въз основа на искането му за по-малка присъда по отношение на предходно извършено от него престъпление спрямо по-голямата сестра, която е изнасилена и с цел да не се даде голяма присъда, той е осиновил децата, което е повлияло на размера на наложеното наказание.

На второ място, категорични са данните относно наличието на физическа и психическа зависимост от С. спрямо цялото семейство. Не без значение е фактът, че С. е прибрал в собствената си къща майката с трите деца и те по един или друг начин през целия инкриминиран период са били под физическата и психическата зависимост на С..

На трето място, независимо от обстоятелството, че имаше доста трудности при събиране на доказателствата, с оглед обстоятелството, че пострадалите лица са от ромски произход, с ниска степен на съзнание, с ниски умствени възможности, въпреки всичко съдът успя да извлече това, което е необходимо за една присъда. Определено считам, че присъдата е обоснована, тъй като се базира на всички събрани доказателства, а доказателственият материал е доста огромен и обемист и съдът е направил извлечение на най-важните моменти, които дават основание да постанови тази присъда, поради което считам, че същата е правилна и обоснована.

По отношение гражданската част, искът е уважен изцяло. Той е сравнително малък размер, с оглед деянието, тъй като се има предвид, че събирането на тези суми ще бъде доста трудно. Това е една малка компенсация за срама, който моята подзащитна е изтърпяла при тази ниска възраст.

Прави впечатление, че през целия процес подсъдимият се опитваше да прехвърли вината на трети лица, изтъквайки факти и обстоятелства, които считам, че не са релевантни към настоящия процес.

С оглед на това Ви моля да оставите в сила присъдата в гражданската ѝ част по отношение уважаването на иска.

Колкото до наказателната ѝ част, считам, че наложеното наказание е в рамките на закона. Ако Вашето чувство за справедливост, което е също компонент за определяне на наказанието, е различно от това на първоинстанционния съд, да се допусне някаква промяна

С оглед на горното, моля да се произнесете.

Ч. обвинител и гр. ищец Г. С.: Съгласна съм с казаното от адв. З.. Няма какво да добавя.

Адв. Х.: Уважаеми госпожи апелативни съдии, за процесуална икономия ще заявя, че се прикрепям към заявеното от обвинението, анализа на доказателствата, на колегата също. Няма да влизам в подробности, на нас ни беше също трудно, на Вашата колежка от първоинстанционния съд – също, но ние проведохме 8 - 9 съдебни заседания, нямаше доказателствено искане на защитата, което да не бъде уважено. Разпитахме поредица от свидетели, събрахме съответните доказателства. Считам, че на база на тези неща присъдата е правилна, законосъобразна и ще Ви помоля да бъде оставена в сила.

Ч. обвинител и гр. ищец М. С.: Съгласен съм с това, което каза адв. Х.. Няма какво друго да кажа.

С. С.: Придържам се към казаното от адвокатите.

Адв. Б.: Уважаеми апелативни съдии, поддържам настоящата въззивна жалба и допълнителното изложение към нея. Считам, че подробно съм изложил своите становища по отношение на мотивите на първоинстанционната присъда и заради това Ви моля същата да бъде отменена като неправилна и незаконосъобразна.

По отношение на останалите доводи, които чух в днешна съдебна зала, аз съм дал отговори в допълнението към въззивната жалба.

Това, което искам да репликирам Апелативна прокуратура е относно това дали Г. и С. разбират достатъчно добре български език. Първоначално в залата имахме усещането, че те не разбират този език, но впоследствие се установи безспорно, както от класния ръководител Т., така и от двете свидетелки, които са към Агенция закрила на детето, че те са общували абсолютно свободно и без никакви преводачи, без проблеми на български език, както с Г., така и със С.. Прави впечатление по доказателствата, събрани в кориците на делото и ДП, на което искам да Ви обърна внимание - **/2020 г. на В. Д., по това ДП С. е присъствала на разпитите на Г., където са проведени 3 разпита в три различни периода в инкриминирания период. На тези разпити, видно от протоколите, те са и в

кориците на делото, не присъства преводач. Тя е разпитвана съвсем спокойно и е давала отговори на въпроси, които са задавани на български език и на въпроса дали е имала сексуален контакт с друго лице по това време, по производството ДП на В. Д., Г. категорично казва, че не е имала такива контакти. На тези разпити С. не е присъствал, нито в протокола е отразено, нито е присъствал заедно с тях при явяването пред органите на ДП.

По останалите аргументи аз съм дал становища.

Относно размера на наказанието считам, че е завишен, с оглед аргументите, които са изложени от първоинстанционния съд и прилагането най-вече на чл. 24 НК. Това, което считам е, че повдигнатото обвинение по чл. 152 НК е за опасен рецидив и същото поглъща останалите състави, които са взети предвид от първоинстанционния съд като основание за отегчаване вината на подсъдимия и завишаване размера на наказанието лишаване от свобода.

По отношение на останалите жалби, които е представил подс. С. ще оставя той да вземе отношение, тъй като аз съм запознат с тях, но не мога да взема конкретни становища.

Подсъдимият С. С. за лична защита: Съгласен съм с това, което каза моят защитник.

Тъй като Окръжният съд в мотивите си не кредитира, че съм бил на работа, а на протокола 222, стр. 16 пише истината В. Р. Д. какво казва, че съм работил с него.

Също така Г. потвърждава в разпитите си, че е била на 12, когато аз съм бил първият мъж, който е извършил сексуален контакт с нея, а същевременно казва, че е била на 11 след като е родила.

Свидетелката Ф. А. С., която твърди в съда, че аз съм казал на Г., че съм обичал да правя с малки деца тези глупости, а самата тя не го потвърждава. Г. 2020 г., когато не посещаваше училище, свид Ф. как е разбрала от нея? До К.а, където се говори, там горичка няма, на Ц.ш.. Има една частна собственост, която е оградена с огради. Там горичка няма, уважаеми апелативни съдии.

Същото за В. Р. Д. и Ф. А. С. и майката на В. Д., след което дойдоха 2019 г. да поискат Г., свид. С. не беше съгласна. Аз също подкрепих

нейните думи, защото не мога да си позволя да дам небιологично дете на друг, плус това той ми беше роднина. Подкрепих нейните думи. След това леля ми излезе и почна да вика, че аз съм извършил престъплението и обвинявам В.. След като съм го извършил, викам аз, ще си наема адвокат, да се направят ДНК експертизи, да се види кой го е извършил това престъпление и излезнаха. Не съм съгласен със свидетелските показания на В. Р. Д.А, на Ф. А. С., че съдът ги кредитира. Също искам да добавя, свид. С. категорично го потвърждава това нещо, че не съм извършвал деяние с М.. За В.Д. искам да добавя, че в показанията в съда казва, че тя е била 9 – 10-годишна, когато аз съм се възползвал от нея, тогава аз бях задържан в затвора.

Поддържам това, което съм написал във всички допълнителни изложения.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАДЕ се последна дума на подсъдимия С. С..

Подсъдимият С. С.: В последната си дума искам от съда или да бъда оправдан за това, или да се върне делото за ново разглеждане, да се гледа реално.

Съдът, след съвещание, счете делото за изяснено и обяви на страните, че ще се произнесе със съдебния си акт в срок.

С. С.: Моят и на М. С. адрес е: гр. П., ул. К., *.

Ч. обвинител и гр. ищец Г. С.: Моят адрес сега е: гр. П., ул. С.. Мобилният ми телефон е ***

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

На преводача М. В. А. да се изплати възнаграждение в размер на 60 лв. от бюджета на съда, за което се издаде РКО.

ПРОТОКОЛЪТ се изготви в съдебно заседание.

ЗАСЕДАНИЕТО се закри в 10.20 часа.

Председател: _____

Секретар: _____